

GAZETA POLSKA

Bukowiny

Видання Чернівецького обласного
Товариства польської культури
ім. Адама Міцкевича

Nr 114 (697)
październik 2016 r.
Ukazuje się od 30 lipca 1883 roku

**Pismo społeczne, gospodarcze
i literacko-kulturalne**

Dozorca z różaną miotłą i smakołyki od polskich gospodyń

Двірник із трояндовою мітлою і смаколики від польських господинь

W dniach 1-2 października mieszkańcy Czerniowiec i goście stolicy Bukowiny uczcili 608. rocznicę pierwszej pisemnej wzmianki o mieście Czerniowce. W południe w sobotę przy Ratuszu odbyło się uroczyste otwarcie święta. Tradycyjnie mieszkańców miasta jako «solenizantów» pobłogosławili duchowni różnych wyznań, śpiewały chóry, tańczyły różne zespoły folklorystyczne. Przed Ratuszem odznaczono tych, kto się przyczynił do rozwoju naszego miasta i kraju.
(Ciąg dalszy na str. 3).

1-2 жовтня чернівчани та гості столиці Буковини відзначили 608-у річницю першої писемної згадки про Чернівці. Традиційно напередодні Дня міста «іменинників» благословили пастирі й хори різних конфесій.

Відтак опівдні в суботу біля ратуші відбулося урочисте відкриття свята, під час якого артисти не лише розважали гостей співами й танцями, а й нагороджували тих, хто зробив внесок у розвиток нашого міста й країни.

(Закінчення на 3-й стор.).

Партнерство розвивається

**Сторожинеччину відвідала офіційна
делегатія партнерської гміни Жгув**

13 жовтня голова Сторожинецької районної державної адміністрації Ярослав Бартош і голова районної ради Іван Лосік зустрілися з делегацією партнерського міста Жгув Лодзького воєводства.

Серед шановних гостей були бургомістр Жгова др. Матеуш Камінські, голова міської ради Ян Міхалак, головний спеціаліст з питань комунальної власності та енергетики міської ради Влодзімеж Качмарек, заступник очільника добровільної пожежної частини села Бронісінь Дворські Мацей Садовські та бізнесмен Ярослав Міжеевські.

Керівник райдержадміністрації привітав гостей на Сторожинеччині та побажав змістовного перебування й ознайомлення із життям буковинців. Ярослав Бартош привітав Матеуша Камінського з обранням на посаду бургомістра Жгова, яке відбулося нещодавно, і висловив сподівання на подальше продовження плідних партнерських відносин між Сторожинцем і Жговом, між Сторожинецьким районом та гміною Жгув, які започатковані 2011-го року.

(Закінчення на 2-й стор.).

Партнерство розвивається

Під час зустрічі сторони говорили про польський досвід євроінтеграції та реформи місцевого самоврядування. Присутні на зустрічі перший заступник голови райдержадміністрації Діана Ковальчук, заступник голови районної ради Володимир Філіпович, голова Чернівецької

обласної асоціації сільських голів Світлана Бажура, голова Сторожинецької районної асоціації сільських голів Володимир Сумарюк, а також депутат міської ради Анатолій Оленюк задавали гостям питання, цікавилися функціонуванням на практиці самоврядних структур.

Польські друзі поінформували присутніх про те, що найближчим часом планують передати рятувальникам Сторожинеччини у якості гуманітарної допомоги легковий автомобіль «Peugeot 406», а також снігоприбиральний відвал, пристосований до пожежної машини STAR, яка торік була подарувана місцевим пожежникам.

Варто зазначити, що польські посадовці відвідали свого

сталого партнера – село Стара Красношора, де компактно проживають етнічні поляки.

Нагадаємо, що співробітництво розпочиналося на рівні громадських організацій, коли правління обласного Товариства польської культури ім. Адама Міцкевича запропонувало тодішньому бургомістру Жгова налагодити співпрацю із нащадками чадецьких гуралів зі Старої Красношори. Таким чином 5

травня 2011-го підписали угоду про співробітництво між гміною Жгув Лодзького воєводства та Сторожинецьким районом. Цей договір став початком дружніх відносин та активного обміну досвідом функціонування органів місцевого самоврядування, співпраці у галузі шкільництва, культури та спорту, налагодженню контактів між бізнесовими структурами.

Варто зазначити, що за цей час гміна Жгув подарувала Сторожинеччині 2 пожежні автівки, допомагала у ремонті і забезпеченні відеотехнікою та комп'ютерами школи у Старій Красношорі, надавала різноманітну гуманітарну допомогу. А Заслужений для культури Польщі самодіяльний дитячий колектив «Долинянка» зі Старої Красношори (керівник Регіна Калуська) неодноразово дарував самобутні чадецькі пісні і танці глядачам у Жгові та в прилеглих селах, перебуваючи в Польщі на осінніх дожинках.

Яніна ПУКАЄВИЧ.

Stanisław Bednarczyk nie żyje

W wieku zaledwie 65 lat zmarł jeden z najbardziej zasłużonych samorządowców naszej gminy – Stanisław Bednarczyk.

Wieloletni radny, wiceprzewodniczący Rady Miejskiej w Rzgowie minionej kadencji, działacz OSP. Był między innymi Komendantem Gminnym OSP, Prezesem Powiatowego Związku OSP RP, Wiceprezes Wojewódzkiego Związku OSP RP.

Mieszkaniec Bronisina Dworskiego, gospodarz tegorocznych dożynek gminnych. Człowiek wielu pasji – fascynował się zabytkowymi motocyklami, był również Podłóczym Wojskowego Koła Łowieckiego w Gałkówku. To głównie dzięki jego staraniom strażnica OSP w Bronisinie Dworskim może być chlubą sołectwa Bronisin.

Zawsze gotowy do poświęceń dla dobra lokalnej społeczności, rzecznik naszych interesów w powiecie i województwie. Przedsiębiorca z sukcesami, który rozkręcił swoją firmę od przysłowiowego zera – właściciel zakładu kamieniarskiego. Powtarzał jednak nieraz – „to tylko pieniądze”, świadomy prawdziwych wartości. Poza tym... po prostu dobry, otwarty i bezpośredni człowiek. Wielu z nas doświadczyło jego życzliwości. Pewnie teraz jeździ po rajskich szlakach, wolny od choroby i doczesnych zmartwień...

Czapki z głów, Panie Stanisławie!

WŁADYSŁAW STRUTYŃSKI: Stanisław Bednarczyk był dobrym człowiekiem i wiernym przyjacielem, uwielbiał Bukowinę. Bywał tu niejednokrotnie. Pamiętam, kiedy to prawie 12 lat temu, po raz pierwszy ze swoimi przyjaciółmi ze Rzgowa przybył do Czerniowiec. Gościliśmy ich w Domu Polskim. Nasi goście byli niezwykle

wzruszeni, słuchając jak zespół „Echo Prutu” śpiewa pieśni polskie. Odtąd była zapoczątkowana wszechstronna współpraca Towarzystwa, rejonu Storożynieckiego, Storożynca, Starej Huty z gminą i miastem Rzgów. Wiele razy bywał na Bukowinie. Dzięki jego staraniom miejscowości Stara Huta i Storożynec otrzymały wozy

strażackie. Lubił życie...

Pozostanie na zawsze w naszej pamięci...

Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie...

Czerniowieckie Obwodowe

Towarzystwo Kultury Polskiej

im. Adama Mickiewicza,

Redakcja „Gazety Polskiej Bukowiny”.

Dozorca z różaną miotłą i smakołyki od polskich gospodyń

Двірник із трояндовою мітлою і смаколики від польських господинь

PAŃSTWOWE NAGRODY z rąk burmistrza miasta Oleksija Kaspruka otrzymały rodziny poległych w ATO bohaterów. W tym dniu jeszcze trzech mieszkańców Czerniowiec zostały honorowymi obywatelami miasta: kompozytor Leonid Zatułowski, wyzwoliciel miasta Oleksandr Surow i posiadacz złotego medalu UNESCO Józef Elgiser (po śmierci). Odznaczenia otrzymali również przedsiębiorcy prywatni, w tym roku były osoby, które przyczyniły się do konserwacji zabytków miasta.

Na święto przyjechało sporo gości. Tradycyjnie do Czerniowiec zawitała delegacja z zaprzyjaźnionego Konina.

PUNKTEM kulminacyjnym tegorocznego Dnia Miasta stał się występ orkiestry wojskowej 194. pontonowo-mostowej brygady Państwowej Służby Komunikacji Społecznej.

Do rzeczy, większość wojskowych, którzy zadziwiali widzów wykonaniem znanych na całym świecie utworów, to uczestnicy ATO, więc obecni byli wdzięczni nie tylko za fachowy występ, ale przede wszystkim za obronę naszej niepodległości. Niebawem na mieszkańców i gości miasta czekało sporo rozrywek. Czerniowce zostały jednym z ulubionych miast handlowych, dlatego ulice i place miasta obfitowały w różnokolorowe namioty, w których sprzedawano wyroby piekarskie i dania ugotowane na ogniu, drewniane rzeźby, pamiątki.

Na szczęście, Dzień Miasta – nie tylko dla zakupoholików. Doceniać sztukę też mieli co obejrzeć. Młodzież w sobotę bawiła się na placu Sobornym na rock-festiwalu «Odrodzenie». Na placu Teatralnym - zbierali się wielbicieli «twórczości zazielenienia», a na placu Filharmonii mieszkańcy i goście miasta obserwowali walki wikingów.

Słynny nasz deptak – ulica Olgi Kobyłańskiej zebrała koneserów rozmaitych rodzajów twórczości. Tutaj tradycyjnie można było posłuchać ulicznych muzyków, poobserwować mistrzostwo tańca, dobroczynny festiwal «Ożenek na Pańskiej», zapoznać się z malarzami i literatami. Tegoroczny festyn dziwił też różnorodnościami z dziedziny sportowej, lecz te prezentacje odbywały się przeważnie w niedzielę.

A w Domu Polskim według inicjatywy nauczycielki języka polskiego Marii Łysiuk odbyło się czytanie w różnych językach znanej na całym świecie powieści «Quo Vadis» («Dokąd idziesz») laureata nagrody Nobla w dziedzinie literatury polskiego pisarza Henryka Sienkiewicza, a następnie przegląd filmu o tym samym tytule. Aktywny udział w realizacji danego projektu wzięli prezes Obwodowego Towarzystwa Kultury Polskiej im. Adama Mickiewicza Władysław Strutyński, kółko młodzieżowe polskiej kultury «Ognisko», uczniowie Polskiego Centrum Kulturalno-Oświatowego przy Gimnazjum № 3, studenci i aspiranci wydziału historii, politologii i stosunków międzynarodowych i języków obcych – Kulczycka Anastazja, Wasylj Barabuca, Alina Jasińska, Halina Semen oraz inni.

Sporo wydarzeń, które odbywały się podczas święta, zadziwiała i stwarzały miłą atmosferę. Na przykład, miejscowi kowale wykuli i podarowali Czerniowcom dozorcę z różami w ręku. W taki sposób oni upamiętnili legendę zamiatania ulicy Pańskiej bukiemem róż.

W SOBOTĘ «ZAPIECZĘTOWANYM DOZORCĄ» Juria Fedkowycza został otwarty 86. sezon w Czerniowieckim Teatrze Muzyczno-Dramatycznym im. Olgi Kobyłańskiej, a w niedzielę na tej scenie widzowie mogli się zapoznać z historią miłości Franciszka Liszta - «Maestro i Karolina». W tym samym dniu, chociaż to i było poza programem Dnia Miasta, kotłował oklaskami stadion «Bukowina», gdzie występował zespół «Ocean Elzy». Więc w poniedziałek od rana sieć internetową podbiły zdjęcia z koncertu ulubionego zespołu, na niektórych z nich odnotowano stadion po wydarzeniu (na ziemi - mnóstwo butelek, jednorazowego naczynia i papierków). Prawdopodobnie, nie daremnie kowale zaprezentowali miastu dozorcę z legendarną różaną miotłą.

Dużo ciekawego mieszkańcy i goście miasta mieli do obejrzenia w niedzielę. Zwłaszcza na placu Przenajświętszej Marii Panny – według inicjatywy Dobroczynnej Fundacji Socjalnego Rozwoju «Czas żyć» (prezes zarządu Irena Chodonicka) wspólnie z narodowościowymi stowarzyszeniami z okazji Dnia Miasta były zorganizowane występy zespołów amatorskich i poczęstunki widzów smacznym pieczywem, przygotowanym przez rumuńskie, polskie, żydowskie, ormiańskie, niemieckie i białoruskie gospodynie.

Obwodowe TKP im. Adama Mickiewicza przedstawiały zespoły śpiewace: amatorski dziecięcy zespół «Kwiaty Bukowiny» Polskiego Centrum Kulturalno-Oświatowego przy Gimnazjum № 3 i duet «Koleżanki» (kierownik wokalny Ałła Zubczuk), a już znane polskie szarlotki, twarogowe babki, kieksy przygotowane przez Annę Grynczuk, Tetianę Sokolyk, Wierę Strutyńską wysoko ocenili każdy kto je spróbował. Na koniec programu artystycznego wszyscy razem zaśpiewali w języku polskim (tłumaczenie wiceprezesa Towarzystwa Łucji Uszakowej) i ukraińskim «Czerwoną rutę».

Wiktor BILIŃSKI.

ДЕРЖАВНІ НАГОРОДИ з рук Чернівецького міського голови Олексія Каспрука отримали рідні загиблих в АТО героїв. Цього дня ще троє чернівчан стали почесними громадянами міста – композитор Леонід Затуловський, визволитель міста Олександр Суrow та володар золотої медалі ЮНЕСКО Йосип Елігесер (посмертно). Дісталися відзнаки й приватним підприємцям – цього року нагороджували людей, які доклали зусиль, аби оновити історичні споруди міста. Комусь, аби повернути будівлі австрійський шарм, досить було пофарбувати стіни, іншим довелося відновлювати архітектурні елементи. Загалом підприємців, яких відзначили за цю філігранну роботу, п'ятеро.

РОДЗИНКОЮ цього річного Дня міста став виступ військового оркестру 194-го понтонно-мостового загону Державної спеціальної служби транспорту. До речі, більшість військових, які дивували глядачів виконанням світових хітів і танцями, це учасники антитерористичної операції, тому присутні були вдячні їм не лише за професійний виступ, а й за оборону нашої незалежності й спокою. Про це свідчили тривалі оплески.

Згодом на чернівчан і гостей міста чекало чимало заходів. Чернівці стали одним із улюблених міст ярмаркування, тому вулиці й площі міста рясніли різнокольоровими ятками, в яких торгували хлібобулочними виробами і стравами на мангалі, виробами з дерева, прикрасами ручної роботи та сувенірами. Щоправда, купити можна було не лише унікальні речі, а й китайські товари, і тут небезпідставно звучать закиди, мовляв, ярмаркування перетворюється на звичайне базарування.

Та, на щастя, День міста – не лише для шопоголіків. Поціновувачам мистецтва теж було де розважитися. Молодь у суботу «відривалася» на Соборній на рок-фестивалі «Відродження». На Театральній – збиралися прихильники «творчості озеленення», а на площі Філармонії чернівчани та гості міста спостерігали за боями вікінгів.

Пішохідна вулиця Ольги Кобилянської збирала прихильників різноманітних видів творчості. Тут традиційно можна було послухати вуличних музикантів, поспостерігати за майстерністю танцюристів, благодійним фестивалем «Одруження на Панській», познайомитися з художниками та літераторами. Цюгорічне святкування дивувало й спортивним розмаїттям, але ці заходи відбувалися переважно в неділю.

Чимало подій, які відбувалися під час свята, дивували відвідувачів, створювали теплу атмосферу. До прикладу, місцеві ковалі викували і подарували Чернівцям двірника з трояндами в руках. Таким чином вони увіковічили легенду підмігання вулиці Панської саме такими букетами.

У СУБОТУ ФЕДЬКОВИЧЕВИМ «Запечатаним двірником» відкрився 86-й сезон в Чернівецькому академічному музично-драматичному театрі ім. Ольги Кобилянської, а в неділю на цій сцені панувала історія кохання Ференца Ліста – «Маestro і Кароліна». Цього ж дня, хоча це й було поза програмою Дня міста, вирував оплесками і стадіон «Букovina», де виступав гурт «Океан Ельзи». Тож у понеділок зранку соцмережі заповнили світлинами з концерту улюбленого колективу, на деяких з них зафіксовано стадіон після події (на землі – безліч пляшок, одноразової посуду й папірців). Певно, не дарма ковалі подарували місту двірника, адже, після гучних святкувань їм роботи достатньо.

Фото Станіслава ПОГАЙЧУКА.

Tam studiuja i ukraińscy studenci

Uroczysta inaguracja początku roku szkolnego w Państwowej Wyższej Szkole Wschodnioeuropejskiej w Przemyśle

Там вчатьс я й українські студенти

Урочиста інавгурація початку навчального року у Вищій державній Східноєвропейській школі у Перемишлі

Uroczystości, które odbyły się 4 października, rozpoczęły się tradycyjnie mszą świętą w Bazylice Archikatedralnej. Odprawił mszę Ksiądz Arcybiskup z Przemyśla Józef Michalik. Późniejsza część piętnastej uroczystości inauguracyjnej odbywała się w dużej, współczesnej sali wykładowej.

W jubileuszowych uroczystościach wzięli udział liczni goście, mianowicie: sekretarz kancelarii Prezydenta RP prof. dr. hab. Krzysztof Szczerski, Konsul Konsulatu Generalnego RP w Grodnie Bolesław Romanowski, Przewodniczący Rady Miejskiej m. Przemyśla Lucyna Podchalicz, zastępca Prezydenta m. Przemyśla dr. Janusz Hamryszczak, kierownicy urzędu celnego i służby przygranicznej, goście z Ukrainy, w tym delegacja Czerniowieckiego Uniwersytetu Narodowego im. Jurija Fedkowycza. Z Bukowiny do Przemyśla przyjechał zastępca dziekana do międzynarodowej współpracy Wydziału Historii, Politologii i Stosunków Międzynarodowych doc. Władysław Strutyński, dr. Nauk Politologicznych, doc. Taras Lupul i aspirantka Maria Protsiuk.

Studentów, wykładowców i gości przywitał nowy rektor PWSW w Przemyśle dr. Paweł Trefler.

W swoim występie zaakcentował, że prawie 30% studentów, którzy studiuja na trzynastu kierunkach wyższej szkoły są z Ukrainy. P. Trefler zaproponował stworzyć przy PWSW w Przemyśle Centrum Polsko-Ukraińskiego dialogu, który stał by się «miejscem naukowych dyskusji, przygotowania przez ukraińskich i polskich historyków naukowych prac i wymian młodzieżowych, żeby, pamiętając historię, budować dobrosąsiedzkie stosunki między sobą».

Na zlecenie rektora Czerniowieckiego Uniwersytetu Narodowego im. J. Fedkowycza prof. Stepana Melnychuka naszych partnerów w Przemyśle przywitał i wręczył pamiętne prezenty kierownik delegacji doc. Władysław Strutyński. On przywitał Pawła Treflera z wybraniem go na staniwisko rektora, podziękował rektoratowi za owocną współpracę z realizacji Umowy o współpracy między naszymi uczelniami, zwłaszcza zaprosił rektora PWSW w Przemyśle na coroczne letnie warsztaty językowe dla studentów wydziału Stosunków Międzynarodowych, w wygodny dla niego czas odwiedzić z oficjalną wizytą Czerniowce i Bukowinę, i, wiadomo, przyjechać do Czerniowieckiego Uniwersytetu Narodowego im. Jurija Fedkowycza.

Maria PROTSIUK.
Foto Tomasz BIELANSKI.

Uroczystości, які відбулись 4 жовтня, розпочались традиційно святою месою в Архикафедральній Базиліці. Її відправив ксьондз-архієпископ перемишлянський Юзеф Міхалік. Подальша частина п'ятнадцятої інавгурації урочистостей відбувалась у великій, сучасній лекційній залі.

В ювілейних урочистостях брали участь чисельні гості, зокрема: секретар канцелярії Президента РП проф. др. габ. Кшиштоф Щерські, Консул Генконсульства РП у Гродно Веслав Романовський, голова міськради Перемишля Люцина Подхаліч, заступник Президента м. Перемишля др. Януш Хамрищак, керівники митниці та прикордонної служби, гості з України, у тому числі делегація Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича. З Буковини до Перемишля завітали заступник декана з міжнародної співпраці факультету історії, політології та міжнародних відносин доц. Владислав Струтинський, др. Політологічних наук, доц. Тарас Лупул та аспірантка Марія Процюк.

Студентів, викладачів та гостей привітав новий ректор ВДСШ др. Павел Трефлер. У своєму виступі він наголосив, що майже 30% студентів, які навчаються на тринадцяти напрямках у вищій школі, – з України. П. Трефлер запропонував створити при ВДСШ Центр польсько-українського діалогу, який став би «місцем наукових дискусій, підготовки українськими та польськими істориками наукових праць та молодіжного обміну, щоби, пам'ятаючи історію, будувати добросусідські відносини».

За дорученням ректора ЧНУ проф. Степана Мельничука наших партнерів у Перемишлі привітав та вручив пам'ятні подарунки керівник делегації доц. Владислав Струтинський. Він привітав пана Павла Трефлера з обранням його на посаду ректора, подякував ректорату за плідну співпрацю з реалізації Умови про співробітництво між нашими учбовими закладами, зокрема за щорічну літню мовну практику для студентів-міжнародників, запросив ректора Вищої державної Східноєвропейської школи у Перемишлі у зручний для нього час відвідати з офіційним візитом Чернівці і Буковину, і, зв'язно, завітати до Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича.

Марічка ПРОЦЮК.
Фото Томаша БЕЛЯНСЬКОГО.

«Політика й історія» – IX українсько-польська зустріч в Яремчі

У Яремчі відбулися традиційні, вже дев'яті україно-польські зустрічі. Організаторами конференції є кафедра міжнародних відносин Прикарпатського університету імені В. Стефаника та Інститут Східної Європи Варшавського університету.

В роботі конференції взяли науковці, історики, політологи із провідних університетів і дослідницьких центрів України і Польщі. Співголовами цих зустрічей є ректор ПНУ професор Ігор Цепенда і керівник інституту Східної Європи Ян Маліцький.

Після урочистого відкриття робота продовжилася у двох секціях: «Між російською агресією і контрверсійними процесами в ЄС: вибрані аспекти україно-польського діалогу в регіональному вимірі» та «Важкі питання» спільної історії та їх вплив на сучасні відносини України і Польщі».

Лейтмотивом зустрічей була об'єднавча тематика, у якій не варто штучно шукати ворогів, а об'єднуватися перед сучасними викликами.

Активну участь у конференції взяли члени делегації чернівецьких науковців факульту історії, політології та міжнародних відносин ЧНУ ім. Юрія Федьковича професори Олександр Добржанський, Юрій Макар, Сергій Федуляк, Віра Бурдяк, доцент Тадей Яценюк.

Варшавському університету 200 років

Напочатку жовтня делегація Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича брала участь у XVII засіданні Консорціуму Варшавського університету та українських університетів.

До складу нашої делегації увійшли проректор із наукової роботи та міжнародних зв'язків ЧНУ Петро Фочук, доцент кафедри історії України Тадей Яценюк, директор Центру славистичних студій ЧНУ Ярослав Редька. Вони взяли участь у засіданні Консорціуму Варшавського університету, партнера нашого чернівецького вузу, та інавгурації навчального року 2016/2017, приуроченого до 200-річного ювілею Варшавського університету.

Варто зауважити, що до складу Консорціуму входять найкращі університети України, а його роботу перед новим засіданням щоразу координує й очолює

один із ректорів цих університетів. Цього року на засіданні головував ректор Харківського національного університету іме-

ні В.Н.Каразіна Віль Бакіров. Постійним віце-керівником цієї структури є Ян Маліцький – директор Студій Східної Європи Варшавського університету (SEW). Згаданий SEW надає широкі можливості українським магістрам та аспірантам навчатися у Варшавському університеті, здобуваючи подвійний диплом, а також підтримує молодих науковців, надаючи чимало стипендійних програм, це, приміром, стипендія Польського уряду для молодих науковців. До речі, цього року ЧНУ виборов найбільшу кількість – аж 5 (!) – таких стипендій з-поміж університетів Консорціуму.

Делегації українських університетів заслухали виступи представників міжна-

родного відділу Варшавського університету про участь університету в програмах Erasmus+ та HORIZONT 2020, а також були висловлені пропозиції про подання спільного від Консорціуму грантового проекту Євросоюзу типу ERC (Європейської Ради наукових досліджень).

Варшавський університет надає широкі можливості для досліджень, має хорошу дослідницьку базу, як партнер, демонструє колосальні науково-технічні можливості. Все це побачили учасники Консорціуму, відвідавши фізичні та хіміко-біологічні Центри (Centrum Nowych Technologii, Centrum Nauk Biologiczno-Chemicznych), оснащені найновішим обладнанням, вартість яких – мільйони євро. Цю екскурсію люб'язно провели ректор Варшавського університету Марцін Палис (до речі, науковець-хімік) і колишній ректор ВУ, професор Пйотр Венгленський.

Члени делегації ЧНУ з приємністю презентувати колегам-ювілярам вітальний адрес і картину, на якій зображено нашого Чернівецький університет, якому того дня виповнилося 141 рік.

Тадей ЯЦЕНЮК.

«Polacy na Ukrainie: drogi i losy»

Międzynarodowa naukowo-praktyczna konferencja

Według inicjatywy Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie wspólnie z Narodowym Uniwersytetem Zasobów Biologicznych i Zasobów Naturalnych Ukrainy, przy aktywnym wsparciu Instytutu Historii Ukrainy NAN, Ministerstwa Oświaty i Nauki Ukrainy, Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP, Działu Konsularnego Ambasady RP na Ukrainie, 15 października 2016 roku w Kijowie odbyła się międzynarodowa naukowo-praktyczna konferencja «Polacy na Ukrainie: drogi i losy (upamiętnienie 80. rocznicy deportacji do Kazachstanu)».

Na konferencji byli obecni Konsul Generalny RP w Kijowie Tomasz Dederko, przedstawiciel Stowarzyszenia «Wspólnota Polska» w Warszawie Anita Staszewicz, proroktor do spraw edukacji i pracy Narodowego Uniwersytetu Zasobów Biologicznych i Zasobów Naturalnych Ukrainy S. Kwasza, prezes Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie Emilia Chmielowa.

Naukowców, urzędników państwowych, społecznych liderów, wykładowców akademickich, doktorantów i aspirantów z Ukrainy, Polski, Gruzji, Mołdawii gościnnie przyjmował Wydział Konstruowania i Wzornictwa Narodowego Uniwersytetu Zasobów Biologicznych i Zasobów Naturalnych Ukrainy.

- Uczestnicy konferencji dyskutowali w pięciu sekcjach:
- * Polska mniejszość narodowa na Ukrainie: historia i współczesność;
 - * Polacy i Ukraińcy pod naciskiem radzieckiej represyjnej-karalnej maszyny : wymiar deportacji w kontekście pamięci historycznej;
 - * Polska droga do Kazachstanu: losy na tle epoki;
 - * Dziedzictwo kulturowe Polski i Ukrainy i jego rola w kształtowaniu świadomości społecznej;
 - * Współpraca międzynarodowa w kształtowaniu polityki pojednania i «przewyciężenia przeszłości».

Wygłoszono 29 ciekawych odczytów, w tym i wspomnień świadków i potomków uczestników tych tragicznych mało znanych wydarzeń w historii Ukrainy, polskiego i ukraińskiego narodu. Na przykład, moderator konferencji, dziekan wydziału konstruowania i projektowania Z.Rużyło wygłosił referat na temat „Departacja Polaków z Ukrainy do Kazachstanu», a jego polski kolega z miasta Sielc Sergiusz Leonczyk przedstawił swoją monografię «Deportacja Polaków i polskich obywateli z Kresów II Rzeczypospolitej w latach 1939-1941». ; redaktor naczelny czasopisma «Nasze Drogi» ze Lwowa Teresa Dutkiewicz – śledztwo dziennikarskie «Syberyjska szkoła (przetrawianie Polaków w warunkach departacji), redaktor naczelny kwartylnika dla Polaków na Ukrainie «Krynica» Dorota Jaworska – publikację «Sześć lat, dwa miesiące i kilka dni». Los przesiedlonej polskiej rodziny w zesłaniu do Kazachstanu zarysowywał się ze wspomnień Ryszarda Kożucha; prezes organizacji polskich weteranów Żytomierza Zygmunt Węglowski podał «Wspomnienia, które nie ma terminu ważności». Profesor Instytutu Historii Ukrainy NAN Ukrainy S. Padałka wystąpił z referatem «Odrodzenie i rozwój kultury Polaków Ukrainy : tendencje lat 1990-2000 », a docent Czerniowieckiego Narodowego Uniwersytetu im. J. Fedkowycza, wiceprezes Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie W. Strutyński – «Wpływ tragicznych wydarzeń w historii polskiego narodu na kształtowanie ukraińsko-polskich relacji w rejonach pogranicznych». «Rola relacji ukraińsko-polskich w kształtowaniu międzynarodowego image Ukrainy» - temat odczytu docenta NUZBZN Ukrainy J. Rewenka, docent Państwowego Uniwersytetu Gospodarki Rolniczej Mołdawii Włodzimierz Gorobec opowiedział o międzynarodowej współpracy w dziedzinie edukacji będącej czynnikiem usunięcia sprzeczności historycznych.

Śluchając ciekawych odczytów i występów mimo woli przypominały się słowa profesora Eugeniusza Krasowskiego: «W XVIII stuleciu do Waszych młodych rąk wkładano szable i buławy, żeby rąbaliście jeden drugiego, w XX stuleciu do Waszych rąk wkładano karabiny i pistolety, żeby strzelaliście do siebie. Ja chcę natomiast, żeby w XXI stuleciu do Waszych rąk włożono książki i konspekty, żeby wspólnie w zgodzie i pokoju budowaliście nową Europę».

Walentyna MELNYK, odpowiedzialny sekretarz komitetu organizacyjnego.

«Поляки в Україні: шляхи і долі»

Міжнародна науково-практична конференція

За ініціатииви Федерації польських організацій в Україні спільно з Національним університетом біоресурсів і природокористування України, при активній підтримці Інституту історії України НАН, Міністерства освіти і науки України, Міністерства закордонних справ Республіки Польща, Консульського відділу посольства РП в Україні, 15 жовтня 2016 року у Києві відбулась міжнародна науково-практична конференція «Поляки в Україні: шляхи і долі (до 80-х роковин депортації до Казахстану)». На конференції були присутні Генеральний консул Республіки Польща в м. Києві пан Томаш Дедерко, представник товариства “Wspólnota Polska” (м. Варшава, Республіка Польща) пані Аніта Сташкевіч, проректор з навчальної і виховної роботи Національного університету біоресурсів і природокористування України Кваша С. М., Голова ФОПНУ пані Емілія Хмельова.

Науковців, посадових осіб, громадських діячів, науково-педагогічних працівників, докторантів та аспірантів з України, Польщі, Грузії, Молдови гостинно приймав факультет конструювання і дизайну НУБіП України.

Учасники конференції дискутували у п'яти секціях. Назви секцій свідчить, що організатори запропонували для обговорення актуальну і досить різноманітну проблематику. 1. Польська національна меншина в Україні: історія і сучасність; 2. Поляки і українці під тиском радянської репресивно-каральної машини: вимір депортацій в контексті історичної пам'яті; 3. Польський шлях до Казахстану: долі на тлі епохи; 4. Культурна спадщина Польщі і України та її роль у формуванні суспільної свідомості; 5. Міжнародна співпраця у формуванні політики примирення та «подолання минулого».

На конференцію було подано 29 цікавих доповідей, у тому числі і спогади свідків та нащадків учасників тих трагічних маловідомих подій в історії України, польського і українського народів. Можна навести хоча б деякі назви, щоб відчутти рівень учасників та зрозуміти наскільки широкую палітру проблем намагались обговорити учасники конференції: РУЖИЛО З. В., дійсний член Польської академії наук, декан факультету конструювання та дизайну НУБіП України (м. Київ, Україна)- «Депортація поляків з території України до Казахстану»; ЛЕОНЧИК Сергіуш, (м. Седльц, РеспублікаПольща) – «Депортації поляків і польських громадян із кресів II Речі Посполитої в 1939-1941 рр.»; ДУТКЕВИЧ Тереса, головний редактор часопису «Nasze Drogi» (м. Львів, Україна)- «Сибірська школа (виживання поляків в умовах депортації)»; ЯВОРСЬКА Дорота, головний редактор щоквартальника для поляків України «Крыніца» (м. Київ, Україна)- «Шість років, два місяці і кілька днів...». Доля депортованої польської родини у заслання до Казахстану у спогадах Ришарда Кожуха; ВЕНГЛОВСЬКИЙ Зигмунт, голова товариства польських ветеранів Житомира (м. Житомир, Україна) – «Спогади, що не мають строку давності»; ПАДАЛКА С. С., д.іст.н., професор,Інститут історії України НАН України (м. Київ, Україна) – «Відродження і розвиток культури поляків України: тенденції 1990-2000 рр.»; СТРУТИНСЬКИЙ В. Є., к.філос.н., доц., Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича, віце-голова ФОПНУ (м. Чернівці,Україна) – «Трагічні події в історії польського народу як важлива складова у формуванні українсько-польських стосунків в регіонах Прикордоння»; РЕВЕНКО Ю. І. к. т. н., доц.,НУБіП України (м. Київ, Україна) – «Роль україно-польських відносин у формуванні міжнародного іміджу України»; ГОРОБЕЦЬ Володимир, к.т.н.,доц., Державний аграрний університет Молдови (м. Кишинеу, Республіка Молдова) – «Міжнародна співпраця в освіті як фактор усунення історичних суперечок».

Валентина МЕЛЬНИК, відповідальний секретар оргкомітету.

Spotkanie nauczycieli

Już po raz kolejny Konsulat Generalny RP w Winnicy zebrał polonistów z całego okręgu konsularnego na obchody Dnia Nauczyciela. W tym roku obchody te zostały zorganizowane 22 października. Do Winnicy zjechali się poloniści, uczący języka, kultury i historii Polski na terenie Wołynia, Podola i Bukowiny. Nasz obwód reprezentowali nauczyciele Michał Hryziuk ze Storożyńca, Inna Keller z Czerniowiec oraz sekretarz Zarządu Głównego TKP im. Adama Mickiewicza Artur Oskwarek.

Tradycyjnie obchody zaczęły się od złożenia kwiatów pod tablicą pamiątkową, poświęconą Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu na jednym z budynków w centrum Winnicy, i wspólnego zdjęcia pod tablicą.

Następnie w sali konferencyjnej hotelu «Podole» odbyło się spotkanie polonistów z konsulem generalnym p. Tomaszem Olejniczakiem i konsulem Przemysławem Szymańskim. Na początku zebrania obecni uczcili minutą ciszy śp. pana Jana Glinczewskiego, znanego działacza polskiego, prezesa Konfederacji Polaków Podola, który po tragicznym wypadku odszedł niedawno do Domu Ojca. W pięknych słowach wspominała go pani Tatiana, polonistka, pracująca w sobotnio-niedzielnej szkole działającej przy organizacji, założonej przez śp. p. Jana.

Pierwszym głos zabrał Konsul Generalny RP w Winnicy Tomasz Olejniczak, który przywitał licznie zebranych nauczycieli języka polskiego oraz złożył im najserdeczniejsze życzenia z okazji święta zawodowego. Następnie głos zabrał Konsul Przemysław Szymański z Wydziału Współpracy z Polakami na Ukrainie, Prawnego i Opieki Konsularnej. W swoim przemówieniu przedstawił aktualne problemy oraz perspektywę rozwoju szkolnictwa polskiego na terenie całego

okręgu konsularnego. Przedstawił też istotne informacje na temat zmian dotyczących przyznawania Karty Polaka. Po czym odpowiedział na liczne pytania dotyczące działalności nauczycieli i Polonii na terenie okręgu.

Po prawie dwugodzinnej części konferencyjnej spotkanie było kontynuowane przy poczęstunku wydanym przez KG RP w Winnicy. Nauczyciele skorzystali z wspaniałej możliwości dla wymiany doświadczeń, porozmawiali o codziennej niełatwej pracy nauczycielskiej zarówno z konsułami jak też z kolegami. Przybyłe liczne grono pedagogiczne miało okazję do bezpośredniej wymiany poglądów.

Mamy nadzieję, że w roku szkolnym 2016/2017 będzie więcej okazji do takich miłych spotkań.

Olena NOWOSAD.

Муниципальні читання імені Антона Кохановського

Міжнародна конференція під такою назвою відбулася у сесійній залі міської ради на початку жовтня. Її організували Чернівецька міська рада, регіональний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій, а також кафедра політології та державного управління Національного університету ім. Ю. Федьковича.

На конференції обговорювали питання, пов'язані з місцевим самоврядуванням та муніципальним управлінням, розвитком служби в органах місцевого самоврядування в умовах реалізації адміністративної реформи в Україні. Під час читань працювали дві секції: «Формування європейської моделі міського самоврядування» та «Сучасні засоби професійної підготовки посадовців місцевого самоврядування». Також відбувся круглий стіл на тему «Новітні інструменти реалізації інтересів територіальних громад», на якому йшлося про реформування місцевого самоврядування в процесі об'єднання територіальних громад.

Участь у конференції взяли представники органів місцевого самоврядування та місцевих органів державної влади, експерти, науковці, лідери неурядових організацій. Були й іноземні гості – представники Білорусі, Молдови, Польщі та Румунії.

Прес-служба міської ради.

Торт на українську тематику

Переміг на міжнародному конкурсі у Варшаві

Цей витвір кулінарного мистецтва виготовили майстри львівської кав'ярні-кондитерської "Лігумінка" і він змагався за головний приз разом з виробами ще 12 команд.

"Наш національний торт передає всю красу українського народу, особливість наших традицій та звичаїв, ширість та чистоту справжньої української душі!" - йдеться на ФБ-сторінці закладу.

За умовами конкурсу, торт оцінювали за сотнями різних критеріїв. Серед них - ідея твору та тематика, яку він в собі несе. Таким же важливим критерієм оцінювання була складність форми. Важливою для суддів була кількість різноманітних технік декору, - а їх було застосовано 12, і всі ці техніки не прості, а надсучасні. Тут і різні коржі, і креми, і пастили, і навіть роботи з карамеллю, - повідомляється на Фейсбук-сторінці кав'ярні-переможця.

Оцінювали роботу 8 найкращих кондитерів з різних куточків світу, які одногolosно заявили про досконалість і неабиякий творчий підхід до створення торта. Члени журі визнали, що серед усіх тортів саме цей - максимально складний, вишуканий, смачний, та красивий водночас.

Януш Профус (Janusz Profus), шеф-кондитер відомої європейської компанії «Wedel», яка відома на європейському ринку понад 160 років, визнав, що за всі роки суддівства це найкраща конкурсна робота за усіма критеріями відбору, його вразила складність виконання, неймовірний колоритний вигляд, неповторний смак наповнення торта та ідеальне поєднання форми і смаку.

Zwrotki Celanowskiego wiersza przypominały o Holokauście

W Czerniowcach na skrzyżowaniu ulic Szolom-Alejchema i Sahajdacznego otworzono pamiątkowy kompleks «Pamięć o Żydach, więźniach czerniowieckiego getto 1941 roku». W trakcie przeprowadzenia uroczystego wiecu żałobnego uczniowie miejskiej szkoły № 41 deklamowali wiersz «Fuga śmierci» znanego na całym świecie żydowskiego poety, mieszkańca Czerniowiec, więźnia getto Paula Celana.

Za 75 lat od początku wojny władzy nie potrafiły ustalić pamiątkowy znak w Czerniowcach w miejscu byłego getto, przez które przeszło ponad 20 tysięcy Żydów. W czasach radzieckich o tym wydarzeniu w historii naszego kraju wolano nie wspominać, a władzom, teraźniejszym po prostu brakuje na to kosztów. Od kilku lat według nalegań dyrektora Cheseda światłej pamięci Leonida Fuksa i głównego rabina Czerniowieckiego regionu Hoaha Kofmańskiego władza miejska ogłosiła konkurs na lepszy projekt pomnika architektonicznego. Odkryto kilka jego eliminacji, które wywołały wiele sprzeczek, i nareszcie za lepszą uznano propozycję Wiktora Tkacza.

Pierwsze żydowskie getto w Czerniowcach zostało załorzone we wrześniu 1941 roku. Na początku wojny na Bukowinie mieszkało ponad stu tysięcy Żydów, większa połowa z nich - w centrum obwodowym. Ich wszystkich hitlerowcy, rumuńscy żandarmy i oddzielne bydłaki z grona miejscowej ludności zaplanowali zniszczyć. O tych tragicznych wydarzeniach Paul Celan w swojej zbiorce «Fuga śmierci» napisał:

«Czarne mleko świtu pijemy je w wieczór
pijemy w południe i rano pijemy je nocą
pijemy pijemy
kopiemy grób w przestworzach nic w nim nie uwiera».

Naziści praktykowali w okupowanych krajach Europy Zachodniej taką formę, jak getto. Tym słowem nazywano żydowskie kwartały w średniowieczu, w których Żydów izolowano od pozostałej ludności. W Czerniowcach podjęto decyzję stworzenia podobnego miejsca. Na niewielkie terytorium, gdzie mieszkało nie więcej niż pięć tysięcy osób, zaczęto zganiać dziesiątki tysięcy nieszczęśliwych, żeby potem zniszczyć. Miasto objął

paraliż. Bo Żydzi, którzy się okazali w getto, byli fachowcami w gospodarstwie komunalnym. Bez nich życie całego miasta znalazło by się pod groźbą. Ówczesny burmistrz Czerniowiec Trajan Popowicz usiłował skorygować sytuację, wyprosiwszy u marszałka Antonesku pozwolenia na to, żeby zostawić 20 tysięcy osób potrzebnych dla gospodarstwa miasta.

Z czasem na miejsce tego burmistrza przyszedł inny. 20 tysięcy uratowanych osób znów znalazło się w niełasce. Trajan Popowicz wciąż jednak usiłował ich uratować. Dzięki jego pomocy tysiące Żydów powrócili z obozów Transnistrii. Wśród nich był i Paul Celan. Mniej poszczęściło przyszłemu kompozytorowi, jednemu na Ukrainie posiadaczowi Złotego Medalu UNESCO i tytułu «Złote imię światowej kultury» Jospowi Elgiseru,

który przeżył wszystkie okrucęstwa poniżenia. Lecz on wyżył. Jeden z 16 tysięcy Żydów. Prawie 90 tysięcy na zawsze zabrała wojna.

Cały ciężar wzniesienia pomnika wziął na siebie prezes Czerniowieckiej Miejskiej Dobroczynej Żydowskiej gromady Eliasza Choć. Uczestnikami jego otwarcia zostali przedstawiciele Izraelskiego i Rumuńskiego Konsulatu, władzy miejskiej i krajowej, organizacji społecznych, deputaci Rady Miejskiej i sporo mieszkańców Czerniowiec. Jak zaznaczył Eliasza Choć, w Drugiej wojnie światowej było zniszczono jedną trzecią Żydów - ponad 6 milionów. «Dlatego ten pomnik - pamięć o tych, kto bezwinnie zginął w obozach koncentracyjnych i getto», - mówił szczerze i współczująco, przecież jego matka przeżyła i obóz

koncentracyjny i getto.

Spadł biały bryt z pomnika. Przed oczami obecnych stały dwa trójkąty, które opierają się jeden na drugiego, symbolizując gwiazdę Dawida. To złom, który stał się podczas Drugiej wojny światowej, kiedy stał się Holocaust. Wtedy gwiazdy utrzymały się...

I znów zabrzmiały zwrotki z «Fugi śmierci» Paula Celana:

«Śmierć jest mistrzem z Niemiec
pijemy cię wieczorem i rankiem pijemy
pijemy

śmierć jest mistrzem z Niemiec jej oko
niebieskie
i trafi cię kulą z ołowiu i trafi cię
celnie...».

Anatolij ISAK,
redaktor naczelny
gazety «Bukowina».

◆ CIEKAWY OSOBOWOŚCI

Sprawiedliwy wśród Narodów Świata

W międzywojennej Polsce ukończył wydział prawa i studium dyplomacji oraz szkołę podchorążych. Po wybuchu wojny trafił do niewoli, jednak udało mu się zbiec i podjąć działalność konspiracyjną. Ze względu na doskonałą pamięć i znajomość języków obcych powierzono mu obowiązki politycznego emisariusza władz Polskiego Państwa Podziemnego.

W czasie jednej z misji do Francji został aresztowany przez Gestapo. Po brutalnych przesłuchaniach próbował popełnić samobójstwo obawiając się, że podczas kolejnych tortur może zdradzić Niemcom istotne informacje o polskim Podziemiu. Odratowany, trafił do więziennego szpitala, z którego został odbity dzięki pomocy polskiego Związku Walki Zbrojnej.

W 1942 pod pseudonimem Jan Karski, którego odtąd będzie stale używał, wyruszył w kolejną misję, tym razem do Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych. Jednym z jego głównych zadań było poinformowanie aliantów o tragicznej sytuacji ludności żydowskiej pod okupacją niemiecką. Zbierając informacje na ten temat, dwukrotnie przedostał się do warszawskiego getta, a także do obozu przejściowego w Izbicy, z którego Żydzi kierowani byli do obozów zagłady.

Wstrząsającą relację naocznego świadka przekazał ogromnej liczbie amerykańskich i brytyjskich polityków, dziennikarzy i artystów. Spotkał się między innymi z ministrem spraw zagranicznych rządu brytyjskiego oraz z prezydentem USA. Jednak dramatyczne apele emisariusza o

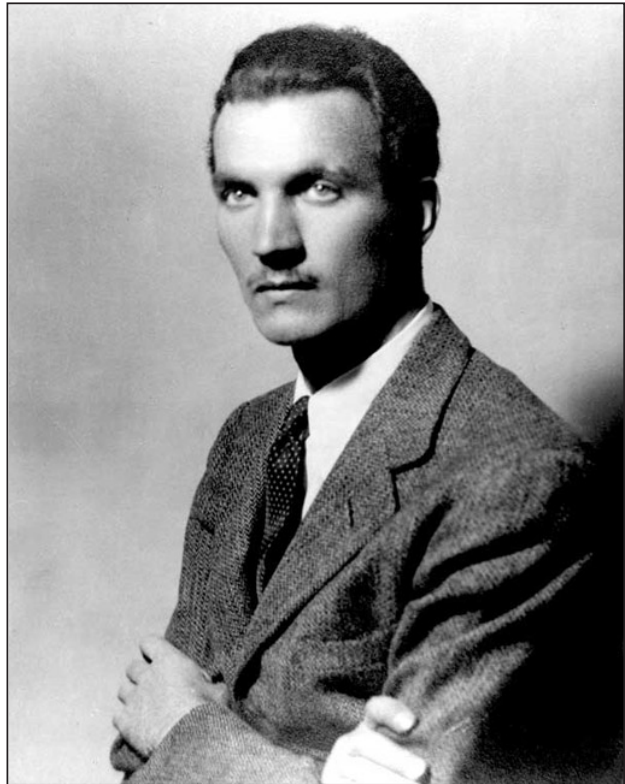
ratunek dla narodu żydowskiego nie przyniosły rezultatów - większość rozmówców nie dowierzała jego doniesieniom lub je ignorowała.

Po wojnie Jan Karski zdecydował się pozostać na emigracji w Stanach Zjednoczonych. Podjął studia z zakresu nauk politycznych i obronił doktorat na Uniwersytecie Georgetown w Waszyngtonie, gdzie przez dalsze czterdzieści lat wykładał stosunki międzynarodowe i teorię komunizmu. Wśród jego studentów znalazł się między innymi przyszły prezydent Bill Clinton.

Jan Karski był również autorem kilku książek. Publikacja o działalności polskiego państwa podziemnego („Story of a Secret State”), opublikowana w 1944 w USA stała się wkrótce bestsellerem i została przetłumaczona na wiele języków.

W ostatnich dwudziestu latach życia Jan Karski powrócił do swojej „nieukończzonej misji”, wielokrotnie opowiadając na spotkaniach w Ameryce, Izraelu i w Polsce o masowej eksterminacji ludności żydowskiej w czasie wojny i swoich próbach zainteresowania świata tym dramatem.

Jan Karski otrzymał wiele prestiżowych wyróżnień - uhonorowano go między innymi tytułem „Sprawiedliwego wśród Narodów Świata”, osiem uczelni polskich i zagranicznych przyznało mu doktoraty honoris causa, był kawalerem Orderu Orła Białego (najwyższego polskiego odznaczenia państwowego) i honorowym obywatelem Izraela. Sam natomiast ufundował nagrodę im. Jana Karskiego i Poli Nireńskiej przyznawaną co roku wspólnie

Jan KARSKI (wł. Jan Romuald Koziński) - ur. 24 kwietnia 1914 r. w Łodzi, zm. 13 lipca 2000 r. w Waszyngtonie

przez YIVO w Nowym Jorku i Żydowski Instytut Historyczny w Warszawie autorom publikacji przedstawiających rolę i wkład Żydów polskich w polską kulturę.

Tryumf poezji śpiewanej

Gatunek poezji śpiewanej wciąż zostaje elitarny. Tradycja lat 80-tych zadomowiła się w naszym społeczeństwie, ponieważ prezentuje odmienną od masowej muzykę, która odkrywa poezję przez wokalistykę.

Niedawno w Centralnym Pałacu Kultury Czerniowiec odbył się wieczór autorski wykonawczynie i laureatki wielu konkursów piosenkarskich

Łarysy Bereżan, na którym zabrzmiała śpiewana historia ukraińskiego słowa poetyckiego, zaczynając od przedstawicieli Praskiej szkoły, poetów lat 60-tych i do współczesnych autorów.

Autorka zaproponowała swoim słuchaczom muzyczno-poetycką rozmowę z Oleną Teligą, Wasylem Symonenką, Liną Kostenko, Włodzimierzem Wozniukiem, Mikołajem Buczką i innymi poetami i bardami.

Mimo to, że zaznaczony gatunek nie jest przewidziany na masowego słuchacza, solowy koncert Łarysy Bereżan zebrał tłum ludzi.

Wykonywane przez nią piosenki były przerywane brawami, które nie od razu pozwalały rozpocząć wykonanie następnej kompozycji. Odrębnie warto wyróżnić

filologiczne uwagi wykonawczynie, która fachowo tłumaczyła historyczny i społeczny kontekst każdego ze śpiewanych tekstów. Artystyczną paletę wytwornego działania stworzyły instrumentalne połączenie fortepianu z saksofonem (Walenty Kuryliuk), skrzypcami (Andrzej Majdański), a także wokalny duet Łarysy Bereżan i Jerzego Postewki.

Program symbolicznie był nazwany "Krzyżówki losu", przecież poezja śpiewana, jak i krzyżówka, swoją treść przekazuje przez intelekt, a jej przeczytanie-odgaśnięcie jest niemożliwe bez erudycji. Pani Łarysa zaśpiewała również kilka piosenek w języku polskim, które zostały napisane na słowa Marii Konopnickiej. Prezes Obwodowego Towarzystwa Kultury Polskiej im. Adama Mickiewicza Władysław Strutyński szczerze podziękował Łarysie Bereżan za interesujący wieczór i, ucałowawszy jej rękę, wręczył piękny bukiet kwiatów.

Iwanna STEFIUK.

PRZEPISY

Co na obiad w niedzielę

Zupa klasyczna ogórkowa

Składniki: 2 litry wody, ziele angielskie, liść laurowy, pieprz czarny ziarnisty, żeberka, 10 ziemniaków, 2 marchewki, 1 pietruszka, sól, pieprz czarny mielony do smaku, śmietana, 4-5 ogórków kwaszonych, 1 łyżka masła śmietankowego

Sposób przygotowania: Żeberka wkładamy do garnka, zalewamy wodą, dodajemy przyprawy i gotujemy przez około 30 minut. Ziemniaki kroimy w kostkę. Marchewkę i pietruszkę ścieramy na tarce jarzynowej. Warzywa dodajemy do wywaru i gotujemy. Ogórki kwaszone ścieramy na tarce jarzynowej, przekładamy do rondelka wraz z masłem i podduszamy. Gdy warzywa będą miękkie, dodajemy do zupy ogórki. Gotujemy razem kilka minut. Śmietanę przekładamy do miseczki, hartujemy ją gorącą zupą, dodajemy zahartowaną do zupy, dodajemy do smaku sól i pieprz.

Śledzie z jabłkiem i musztardą francuską

Składniki: 1 jabłko, kilka pokrojonych na plasterki marynowanych papryczek (lub ogórków konserwowych), 6 filetów śledziowych (w oleju lub wypłukanych), 1 mała cebula, 1/2 cytryny, 2 łyżki oleju do skropienia, 1 łyżka majonezu, 1 łyżka gęstej śmietany 12%, 2 łyżki musztardy francuskiej, pół pęczka szczypiorku, świeżo zmielony pieprz.

Sposób przygotowania: Jabłko obrać, pokroić na ćwiartki, dalej posiekać na małe kawałeczki, wymieszać z posiekaną papryczką i włożyć do miski. Filety pokroić na kawałki, wymieszać z pokrojoną w kosteczkę cebulę i włożyć do drugiej miski.

Składniki w każdej misce skropić ćwiartką cytryny. Do każdej wlać po łyżce oleju, dodać po pół łyżki majonezu i śmietany oraz po łyżce musztardy francuskiej. Wymieszać zawartość każdej miski.

Na półmisku ułożyć filety śledziowe, na wierzchu wyłożyć jabłka, skropić olejem, posypać szczypiorkiem i doprawić świeżo zmielonym pieprzem.

Drożdżowe mini pizze

Składniki. Ciasto: 3 szklanki mąki pszennej, 30g świeżych drożdży, szklanka wody, łyżeczka soli, łyżeczka cukru, 2 łyżki oleju.

Farsz: laska kielbasy, puszka krojonych pomidorów, 1/2 czerwonej papryki, 2 łyżki posiekanego szczypiorku, 100g startego żółtego sera, bazylija, oregano, ostra papryka, sól.

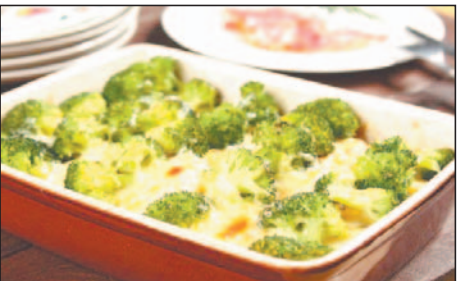
Sposób przygotowania: Drożdże zasypać cukrem, dokładnie wymieszać i odstawić na 15 minut, by drożdże się rozpuściły. Mąkę przesiać do dużej miski, dodać zaczyn z drożdży, sól, olej oraz letnią wodę. Całość wymieszać drewnianą łyżką, następnie zagnieść gładkie ciasto, które będzie odchodzić od ręki. Uformować kulę, przykryć lnianą ściereczką i odstawić w ciepłe miejsce na około 1 i 1/2 godziny. Z ciasta odrywać małe kulki, delikatnie je wyrobić, uformować kulkę i spłaszczyć środek przy pomocy szklanki, tak by na około utworzył się rant (jak na drożdżówce). Ułożyć na blasze wyłożonej papierem do pieczenia.

Kielbasę pokroić w kostkę, podsmażyć na patelni z odrobiną oleju lub bez. Dodać pomidory wraz z zalewą, pokrojoną w kostkę paprykę i posiekany szczypiorek. Dusić około 10 minut na małym ogniu, mieszając od czasu do czasu. Doprawić do smaku ziołami, solą oraz ostrą papryką.

W powstałe wgłębienie nałożyć farsz, posypać startym lub pokrojonym w kostkę serem. Piec około 20 minut w temp. 200°.

Brzoskwinowiec

Składniki: 200 g mąki, 100 g masła, 50 g cukru, 1 jajko, skórka z otartej cytryny, tłuszcz do smarowania blachy, 750 g brzoskwiń, sok z 1 cytryny, 125 ml białego wytrawnego wina, 50 g cukru, 1 łyżka stołowa mąki ziemniaczanej, 125 ml bitej śmietany.

Sposób przygotowania: Z mąki, masła, cukru i jajek zagniatamy ciasto. Rozwałkuj je na niezbyt cienki placek i przełóż do wysmarowanej tłuszczem blachy.

Umyte brzoskwinie włóż na chwilę do gorącej wody, następnie obierz ze skórki, przekrój na pół, usuń pestki i ułóż na cieście wypukłością do góry. Upiecz ciasto w ok 150 stopniach C, aż będzie złociste.

Sok z cytryny, wino, cukier i mąkę ziemniaczaną dokładnie wymieszaj i zagotuj. Gdy ostygnie, dodaj bitą śmietanę, delikatnie wymieszaj i zalej masą upieczzone ciasto. Wstaw na kilka godzin do lodówki, by zastygło. Zamiast świeżych brzoskwiń, do ciasta doskonale nadają się również brzoskwinie z puszek. Wcześniej trzeba je jednak dokładnie osączyć z soku.

Smacznego!

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

GAZETA POLSKA
Bukowiny

«Газета польська Буковини»
Реєстр. св-во серія ЧП №346-26р
Засновник:
Чернівецька обласне Товариство
польської культури
ім. А.Міцкевича

Wydawca:
Redakcja czasopisma
«Bukowina».

Projekt jest współfinansowany ze środków Senatu RP
w ramach konkursu na realizację zadania
«Współpraca z Polonią i Polakami za granicą»

«Газета польська Буковини»
виходить раз на місяць.

Газета розповсюджується через первинні організації Товариства польської культури ім. А.Міцкевича і продається у римо-католицькому костелі в Чернівцях та у костелах області.

Ціна договірна.

Za treść reklam i ogłoszeń redakcja nie ponosi odpowiedzialności, rękopisów nie zwraca i pozostawia sobie prawo do skrótów i korekt.

Materiały podpisane nie zawsze odpowiadają opinii redakcji.

Rada Redakcyjna:

Władysław STRUTYŃSKI
Antonina TARASOWA
Regina KAŁUSKI

Olga RUSNAK
Maria MALICKA
Michał HRYZIUK

Adres redakcji:

58000 Czerniowce, ul. Ukraińska 22 p. 22.
Адреса редакції: 58000 м.Чернівці,
вул.Українська, 22, к.22.
Tel.: 0372/ 52-47-37, tel./fax: (0372) 55-26-59.

Strona internetowa Obwodowego TKP im. Adama Mickiewicza
oraz „Gazety Polskiej Bukowiny” www.bukpolonia.cv.ua

Zespół redakcyjny:

Antonina TARASOWA
(Redaktor Naczelny)
Władysław Strutyński,
Łucja Uszakowa,
Sergij Szwydiuk,
Artur Oskwarek,
Maryna Łysiuk,
Tomasz Kałuski,
Walentyna Karpiak.